

JOSEP CALVIS

NÉT DE JOSEP CALPE VIDAL, DEPORTAT NÚM. 4.650 AL CAMP DE MAUTHAUSSEN

"El reconeixement de L'H al meu avi ha estat un acte de justícia"

--- Els supervivents i les víctimes de l'Holocaust nazi han rebut enguany el Premi d'Honor Ciutat de L'Hospitalet. El seu avi, Josep Calpe, era un deportat; explíqui'm la seva història.

--- El meu avi era un immigrant que va venir a L'Hospitalet des de Burriol (València) i era picapedrer. Va ser suboficial del cos de carabiners de la República, una persona d'esquerres i admirador de la Passionària. L'any 1939, a l'entrar les forces franquistes a Barcelona, va haver de fugir cap a França. Allà va estar als camps de refugiats espanyols; va col·laborar amb la resistència contra el nazis, agafat per la Gestapo i portat a un camp de presoners d'Estrasbourg. El 13 d'octubre de 1940 va entrar a Mauthausen amb el número 4.650.

--- Van tenir cap notícia d'ell?

--- Mai en vam tenir cap notícia, només una carta quan estava a França però després mai més; no sabem si va escriure, però les cartes no van arribar. El que sí sabem són les jornades esgotadores de treball dels deportats. Quan estava malalt, i segurament ja no servia per treballar, el van portar al camp de Gusen i al cap de poc temps, el setembre de 1941, va morir a la cambra de gas al castell de Hartheim, als 49 anys. Aquest estiu penso anar a aquest castell.

--- Com es va assabentar la família?

--- A través de la Creu Roja Interna-

cional, amb una carta, i a partir d'aquí ja no se n'ha sabut res més, on és enterrat, si el van incinerar...

--- Com va viure la seva àvia la situació?

--- Amb penalitats econòmiques perquè tenia quatre fills petits, treballava a la fàbrica del cànem, al barri de Santa Eulàlia, 13 i 14 hores diàries i sense cap atenció de les autoritats i amb l'oblit de tothom, perquè era la dona d'un roig i no tenia cap dret.

--- Li sembla important que es recuperi la memòria històrica?

--- Hem trigat molts anys a recuperar-la i és molt important, encara que hi ha hagut molts anys d'oblit i de silenci i és d'agrair que aquest any tant el Parlament Espanyol com el de Catalunya, i en aquest cas el premi Ciutat de L'Hospitalet, hagin fet un reconeixement a les víctimes i als supervivents de l'Holocaust.

--- Potser també s'hauria de reconèixer les famílies...

--- Sí, es parla molt dels deportats i de les deportades, que n'hi havia moltes, sobretot al camp de Ravensbrück, però també són importants les dones dels homes deportats, com la meva àvia, que es van quedar aquí completament soles, amb molt de patiment i no van arribar a tenir ni un reconeixement. En el cas de la meva àvia ni tan sols l'ajut econòmic del govern francès, perquè quan es va assabentar que això era possible és quan es va morir.

--- La història de l'avi va marcar

GENT DE L'H

Josep Calvis és nét de Josep Calpe Vidal, un deportat dels camps de concentració nazis, ciutadà de L'Hospitalet, que va morir al 1941 als 49 anys i va deixar dona i quatre fills

d'alguna manera la seva família?

--- Al principi tenien molta por perquè el fet de ser fill o nét d'un roig, d'un deportat, estava molt vist, fins i tot entre amics i coneguts. Amb el temps, com que se n'ha parlat cada vegada més i s'han publicat llibres, hem anat recuperant l'orgull del pare i de l'avi que havia lluitat per les llibertats i que era una persona que avui dia és objecte d'un reconeixement, no sols per ell, sinó per tots el que van haver de marxar.

--- Com s'ha sentit quan ha sabut que l'expresident de l'Amical de Mauthausen ha mentit?

--- M'acabo de fer soci de l'Amical i em sap molt de greu el cas de l'Enric Marco, per l'Amical de Mauthausen i també pels deportats, perquè se senten enganyats. Penso que l'Enric Marco és un fantasiós que es va creure la seva pròpia mentida. Malgrat que allò que ha explicat ha passat, la mentida que havia estat als camps de concentració pot envalentir aquells que qüestionen l'holocaust. Malgrat tot, se n'ha fet un gra massa, perquè hi ha situacions potser pitjors que la del Marco i se n'ha parlat molt menys.

--- Què va sentir al rebre el premi del seu avi?

--- Va ser molt emocionant: que la ciutat de L'Hospitalet reconegués els deportats. És molt important. En el cas del meu avi ha estat un reconeixement per a la família i per a tots, un acte de justícia. # MARGA SOLÉ

Tots els grups municipals, excepte el PP, recorden que s'ha premiat les víctimes

Els portaveus dels grups polítics municipals del PSC, Mario Sanz; de CiU, Meritxell Borràs; d'ICV-EUiA, Alfonso Salmerón, i d'ERC, Eduard Suàrez, en la seva qualitat de membres del jurat dels premis Ciutat de L'Hospitalet, han fet una declaració per reiterar que el Premi d'Honor s'ha lliurat a les víctimes i als supervivents de l'Holocaust nazi.

Aquest guardó va ser recollit, en nom dels supervivents, per l'entitat Amical de Mauthausen, representada pel seu president en aquell moment, Enric Marco, i per Josep Calvis, nét d'un dels hospitalencs deportat en aquest camp de concentració.

D'aquesta manera, els portaveus dels grups municipals, excepte el PP, han volgut defensar el veredict del jurat d'aquesta edició que va decidir homenatjar els supervivents i les víctimes de l'Holocaust nazi, coincidint amb el 60 aniversari de l'alliberament dels camps de concentració. El premi en cap moment ha anat adreçat a la figura d'Enric Marco qui, poc després de la cerimònia, reconeixia públicament que mai havia estat deportat en un camp de concentració en contra d'allò que havia fet creure durant anys.

Aquesta declaració no ha estat subscripta pel PP. En un comunicat fet públic demana, d'una banda, que Enric Marco es disculpi i d'altra, més rigor en la concessió dels premis.

Els guardons són biennals, premien les iniciatives i les aportacions més significatives de persones o organitzacions que hagin contribuït a fomentar la solidaritat, la igualtat i el progrés de la societat. # REDACCIÓ